

**Kláře
bylo šestnáct.**

*Těžko snášela, že nikoho nemá,
že se nemůže zapojit do debat svých spolu-
žáček, když řešily ty „své“. Ale všimla si, že
se na ni tak nějak zasněně dívá Petr ...*

Falešná láska

A tak svou situaci začala řešit. Dlouhé pohledy, oplácený úsměv. A netrvalo dlouho a nesměle ji pozval na rande. Když souhlasila, ocitl se rázem v sedmém nebi. Přišla mu to celé úžasné. Když ho při rozloučení políbila, myslil, že mu patří celý svět. Jenže Klára...

Klára prostě nechtěla polibování, aby nebyla jenou z nich.

To by ve třídě nevydržela. Možná taky ze zvedavosti. Rozhodně ale nebyla do Petra zamilovaná. A po nějaké době se jí Petr začal zajídat. Vůbec nevěděla, že si našel brigádu, aby ji mohl občas někam pozvat.

Navzdířila, že jí má Petr tak rád. Vůbec tak nepřemýšlela.

Jednoho dne mu napsala smsku, že se s ním rozchází. Zdálo se jí, že se jí líbí Milanovi, tak proč to nezkusit, vždyť Milan byl třídní idol. Petr nic netušil a byl to pro něho šok. Nevěděl, že je pro Kláru jen jakousi „povinnou výbavou“. Několik měsíců byl z toho špatný, a tak trochu čekal, že si to Klára rozmyslí.

Jak to viděl Petr

Klára... Už delší dobu se mi líbila, ale ona to buď netušila, nebo se aspoň tvářila, že mě nezná. Byl jsem docela nesmělý, přiznám se, že jsem měl trochu strach ji oslovit. Pořád kolem sebe měla plno spolužáček. Ale jednoho dne si mě Klára začala všimnout sama od sebe. Usmála se na mě na chodbě, dívala se, když jsem vystoupil z autobusu. Cítil jsem, jak rud-

nu v obličej, když ji vidím. Jak mi buší srdce. Když jsem jí ve škole potkal, měl jsem hned lepší náladu.

*Kamohá jsem se začal mlít.
Měl jsem tu spoustu nevolností. Klára!*

Vždyť jak bych se jí mohl líbit s těmi svými trojkami a čtyřkami. Netrvalo dlouho a nesměle jsem ji pozval na rande. Když souhlasila, byl jsem šťastím bez sebe. Cítil jsem nervozitu, ale všechno probíhalo tak hladce! Klára bylo vtipná a zábavná, bylo mi s ní skvěle. A když jsme se při loučení polibili, došlo mi, jak bych se cítil, kdyby ten den nikdy neskončil.

Byli jsme spolu asi měsíc, když mi zrovna došly peníze. Tak jsem si přál, abych mohl Kláru občas někam pozvat! Našel jsem si brigádu, ale protože to bylo „jenom“ vykládání zboží v supermarketu, styděl jsem se to Kláře říct. „Radši ji potom překvapím,“ říkal jsem si.

Šel jsem se uklízet ráno pro te, abych mohl být s te.

Jak běžely dny, začala Klára pořád víc času po škole trávit se spolužáčkami a na mě měla času pořád málo. Bral jsem to normálně, chtěl jsem, aby měla kamarádky. Hlavně, když bude šťastná. Ve škole jsme se taky potkávali málo. Během přestávek nechodila na chodbu a protože jsme nebyli spolužáci, musel jsem se s tím, že jí tolik nevidím, nějak smířit. Moc mi chyběla, ale co bych pro Kláru neudělal.

Klára byla tak úžasná!

Až jednoho dne, zrovna jsem přemýšlel nad tím, jaké to bude, až se jednou vezmeme, mi přišla od Kláry smska. „Asi někom půjdeme,“ pomyslel jsem si. Ale když jsem dočetl, zůstal jsem stát jako oparžený. Nemohl jsem uvěřit tomu, co v ní stálo. Přečetl jsem ji asi desetkrát, než jsem si uvědomil, že se Klára se mnou rozchází kvůli Milanovi z její třídy. Ziral jsem na mobil a nevěděl, co mám dělat.

Do očí se mi tlačily slzy zklamání.

Není pravda, že „chlapi nepláčou“. Takhle bolest byla nad moje síly. Připadal jsem si jako idiot. Do očí se mi tlačily slzy zklamání. Nechápal jsem, kde jsem udělal chybu. Vždyť všechno klapalo! Měl jsem pocit, že se mi zhroutil celý svět. Trvalo dlouhé týdny, než jsem se z toho vzpamatoval. Nebýt kámošů, kteří viděli, jak to se mnou vypadá a skvěle mě tehdy podrželi, kámoši, jak by to celé dopadlo.

Kamarád Víka

Nevím, jestli si Klára myslí, že chlapi jsou ze železa. Ale vidět nešťastného Petra jen kvůli Klárině nedospělosti bylo hrozné. Asi jí opravdu nenapadlo, že správně je jít do vztahu s tím, že mám toho druhého rád, a proto s ním chci trávit čas. Protože každý jiný důvod je špatný.

A snad Petr právě takovou slečnu, která ho bude mít opravdu ráda, potká.

Vítek a Petr

